

vaig treure la conseqüència, ben dolorosa per a mi, de que també la Elena s'havia embrutat en aqueix assumpte.- Malgrat tot, vaig fer els possibles per a salvar-los, pero tot fou en ba.

Devant de tot aixó li vaig aconsellar que tot seguit pujés aci dalt amb els seus pares, per pasar-hi un parell de mesos i mentres, en Not per el seu cantó i jo per el meu, procurariem trovar-li feina, però ella després, ha pres la determinació de quedar-se aquí, i aixó es el que a mi m'obliga a posar-li a vosté en coneixement de tot lo succeït, puig ho crec molt perillós el que aquesta noya, sense feina i després de la caiguda soferta, continui a Barcelona. Ahir estigueren a casa, per dir-me que el dia dos del pròxim setembre, sortiran ella i en Not, per a pasar-se les vacances a Tremp, cosa que vaig dir-lis que feian ben fet, pero no crec que digui res de lo succeït als seus pares per a després continuar com si res hagués passat.

Ja sap el cas i lo delicat de l'assumpte, li prego que vosté amb el seu recte criteri farà alló que calgui fer, mirant el be d'aqueixa noia, i la delicada situació meva en aquest assumpte, en el qual no tinc cap culpa.

Perdonim mestre si li dono aquest disgust, pero pensi, que avans no he pres aquesta determinació, he fet un profund exàmen de consciència, i ella hem dicta que faria un tort, si axis no hem comportava amb vosté i, fins i tot amb la Elena, malgrat aquesta pensi lo contrari.

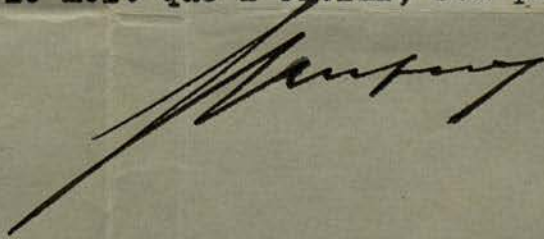
Paso a complimentar l'encarrec que hem fa en la seva; aquell senyor es diu:

Ramón Llorens Marimon
Presidente del Consejo de Administración
de "La Hispano Igualadina, S.A."
Santa Coloma de Queralt.

segons m'informan es per aquest carrec, que forma part també del Consell de l'Alsina Graells.- Per a dirigir-se a ell, pot fer constar l'adreça tal com l'hi envio.

Tots els de casa, segueixen bons de salud, fins la mes petiteta que havia passat uns dies, no gaire bons, creiem que per l'excesiu calor d'aquesta temporada sembla que torna a tenir mes ganeta.

Estic trist per haber tingut la pega de tenir-li de escriure aquesta carta, mes espero de sa gran bondat sabrà perdonar, a aquest que sols Deu sap lo molt que l'estima, son pobre

Ramon Crespo
Monte Mayra

Barcelona, 29 d'Agost del 1943.-

Senyor Francesc Pujol

T R E M P

Estimat mestre Pujol, Deu vos guard:

Al seu degut temps vaig rebre la seva kilometrica carta del dia 19 del mes actual i, avui la postal de felicitació per a la diada del meu Sant.- Gracies per tot, i que Deu li pagui tantes i, tant exquisides fineses.

Estem, com sempre, d'acord amb tot lo que fa referència a les coses que han passat d'ensà que no ens hem vist.

No cal que li expliqui el meu aclaparament, per les conseqüències terribles que tot aquest estat de coses pot portar a aqueixa desgraciada Europa, oi mes, quant un tè l'experiència de tot lo succeït a casa nostra i dins de la família, pero ¿que hi podem fer?, res, confio en Deu i en la seva justícia i, ho deixo tot a la seva voluntat, ja que dels homes no n'espero res de bo, si som tan miserables!.- Dins de poc temps ja podrem parlar de totes aqueixes coses, que tan difícils son d'explicar en una carta, sobre tot si ho te de fer-ho una pluma tosca com la meva.

Del seu cunyat Peret, no tinc res que comunicar-li, hem sembla que tot li deu marxar be, ja que res m'han dit de nou.

Una mala notícia tinc de comunicar-li i espero que vostè que es home de molt criteri, se la mirarà del dret i del revés i després, farà allò que veste cregui que, per lo delicat del cas, deu tenir-se de fer.

El cas es el següent.- La Elena Puntí ja no es a l'Aliança, i malgrat que hem va fer prometre de que no li diria res a vostè i a la Xantipa, es el cas que després d'Haver-ho romiat molt, hem crec que si, que tinc obligació, en tots els ordres, de posar-li en coneixement tot lo succeït.

Fa algún temps que es venien notant algunes anomalies en la Secció de la qual ella formava part, i el dia que la Direcció de la Quinta, es posà a fer una investigació a fons, ella es posà molt nerviosa, tant, que estripà bona part de les fitxes del dit servei, amb les quals, es tenia de posar en clar el que succeïa. Resumint li diré, que fou atrapat a un company seu de servei, el qual portava sostretes unes noucentes pesetes, faltant altres tantes per posar en clar, i que no es pogué fer, per l'estripada de fitxes feta per la Elena.

Reunida tot seguit la Junta, prengué l'acord, de plantar-los a tots dos tot seguit al carrer, i se m'encomanà a mi, com a President de la Comisió de Règim Interior, dita papeleta.

Vaig cridar-los a tots dos, i per separat els vaig entreviuar per a fer-me ben be carrec de lo succeït, i fatalment,

RECEBIDO DE DOCUMENTACIÓ
CORREO
BARCELONA
121172

